

3. oktober 2011

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Hvad er baggrunden for, at Naalakkersuisoq for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling, Mimi Karlsen, ikke straks har informeret Inatsisartut om, at Danmark i strid med Selvstyreloven har ratificeret FN's handicapkonvention uden at tage forbehold for Grønland?

(Medlem af Inatsisartut Niels Thomsen, Demokraterne)

Begrundelse

Danmark har i strid med Selvstyreloven ratificeret FN's handicapkonvention uden at tage forbehold for Grønland. Handicapkonventionen har derfor siden august 2009 været bindende for Grønland, uden at Inatsisartut har haft mulighed for at tage stilling til, om Grønland ønsker dette.

Jeg har stor sympati for FN's handicapkonvention, men dette ændrer ikke ved, at den danske regering har begået en meget alvorlig fejl, da den ved en forglemmelse undlod at tage forbehold for Grønland.

Næsten lige så beklageligt er det, at Inatsisartut først nu er blevet informeret om, at handicapkonventionen er ratificeret med virkning for Grønland. Naalakkersuisoq for Familie, Kultur, Kirke og Ligestilling, Mimi Karlsen, har angiveligt haft denne viden siden maj 2011 men har først i slutningen af september informeret Inatsisartut.

Man kunne ellers nok mene, at en så alvorlig sag burde give anledning til straks at informere Inatsisartut eller i det mindste det udvalg i Inatsisartut, som handicapområdet hører under.

En forpligtelse til at informere Inatsisartut følger også af, at Inatsisartut tidligere har modtaget urigtige oplysninger vedrørende Handicapkonventionens gyldighed for Grønland.

Den 3. februar 2010 oplyste daværende Naalakkersuisoq for sociale anliggender, Maliina Abelsen, således i et svar på et § 36 spørgsmål:

”Som udgangspunkt er Naalakkersuisut tilhænger af, at FN’s konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap sættes i kraft for Grønland. Imidlertid kræver tiltrædelse og ikke mindst implementering af konventionen et stort forarbejde. Et sådant arbejde ser Naalakkersuisut med positive øjne på. Der foreligger dog ikke planer om, hvornår konventionen vil blive tiltrådt.”

Den daværende Naalakkersuisoq kan ikke have haft kendskab til, at de oplysninger, hun gav Inatsisartut var forkerte. Men når Naalakkersuisut efterfølgende bliver opmærksom på, at Inatsisartut har modtaget oplysninger, som ikke er korrekte, påhviler der Naalakkersuisut en forpligtelse til hurtigst muligt at korrigere oplysningerne.

Det må derfor undre, at Naalakkersuisut først nu, næsten et halvt år efter at Naalakkersuisut selv blev opmærksom på forholdet, har taget skridt til at informere Inatsisartut.

Man kan spørge sig selv, om Inatsisartut overhovedet ville være blevet informeret, hvis ikke et medlem af Inatsisartut under denne samling havde fremsat et beslutningsforslag, som omhandler netop Handicapkonventionen.

Spørgsmålet bedes besvaret inden for en frist på ti arbejdsdage.